

Anaxagorás

Fragmenta DK 59 B

Podle řeckého textu edice: David Sider, *The Fragments of Anaxagoras.*, Academia Verlag, Sankt Augustin 2005.

S přihlédnutím k: Patricia Curd, *Anaxagoras of Clazomenae. Fragments and Testimonia...*, University of Toronto Press 2007 a k edici Diels-Kranz.

B 1 = Simplikios, In Physica 155,23-30

ὅτι δὲ Ἀναξαγόρας ἐξ ἑνὸς μίγματος ἀπειρα τῷ πλήθει ὁμοιομερῆ ἀποκρίνεσθαι
φησιν πάντων μὲν ἐν παντὶ ἐνόντων, ἕκαστου δὲ κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν
χαρακτηριζομένου, δηλοῖ διὰ τοῦ πρώτου τῶν Φυσικῶν λέγων ἀπ' ἀρχῆς.
(155,26) „όμοῦ πάντα χρήματα ἦν, ἀπειρα καὶ πλῆθος καὶ σμικρότητα· καὶ γὰρ τὸ
σμικρὸν ἀπειρον ἦν. καὶ πάντων ὁμοῦ ἐόντων οὐδὲν ἔνδηλον ἦν ὑπὸ^{τοῦ}
σμικρότητος· πάντα γὰρ ἀήρ τε καὶ αἰθήρ κατεῖχεν, ἀμφότερα ἀπειρα ἐόντα·
ταῦτα γὰρ μέγιστα ἔνεστιν ἐν τοῖς σύμπασι καὶ πλήθει καὶ μεγέθει.“

Cfr. Platón, *Phaedo* 72c4:

κἀν εἰ συγκρίνοιτο μὲν πάντα, διακρίνοιτο δὲ μή, ταχὺ ἀν τὸ τοῦ Ἀναξαγόρου
γεγονὸς εἴη, „Ομοῦ πάντα χρήματα.“

B 2 = Simplikios, In Physica 155,30-156,1 Curd, Diels–Kranz

καὶ μετ' ὄλιγον·

(155,31) „καὶ γὰρ ἀήρ τε καὶ αἰθήρ ἀποκρίνονται ἀπὸ τοῦ πολλοῦ τοῦ
περιέχοντος, καὶ τό γε περιέχον ἀπειρόν ἐστι τὸ πλῆθος.“

Text podle edice Sider (τοῦ πόλου místo τοῦ πολλοῦ):

(155,31) „καὶ γὰρ ἀήρ τε καὶ αἰθήρ ἀποκρίνονται ἀπὸ τοῦ πόλου τοῦ περιέχοντος,
καὶ τό γε περιέχον ἀπειρόν ἐστι τὸ πλῆθος.“

B 3 = Simplikios, In Physica 164,10-22{in Aristot., *Physica* 187b7 ... }

{Εἰ δὴ τὸ μὲν ἄπειρον ἥτις ἄπειρον ἀγνωστον. Τὸ πιθανὸν πρῶτον τῆς Ἀναξαγόρου δόξης ἐκθέμενος, ἵνα μή τις οἰηθῇ δι' ἀσθένειαν συνηγορίας ἐλέγχεσθαι τὸν λόγον, ἐπὶ τὴν ἀναίρεσιν αὐτοῦ τρέπεται. τοῦ δὲ Ἀναξαγόρου πολλὰ ἐκθεμένου συμπεράσματα ἥτις ἀξιώματα, πρὸς ἕκαστόν μοι δοκεῖ νῦν σχεδὸν ὁ Ἀριστοτέλης ἀντιλέγειν.}

(164,14) καὶ γὰρ ὅτι ἄπειρα ἥν, εὐθὺς ἀρχόμενος λέγει

„όμοιοῦ πάντα χρήματα ἥν ἄπειρα καὶ πλῆθος καὶ σμικρότητα.“ (B 1.1)

καὶ ὅτι οὕτε τὸ ἐλάχιστον ἔστιν ἐν ταῖς ἀρχαῖς οὕτε τὸ μέγιστον,

(164,17-20) „οὕτε γὰρ τοῦ σμικροῦ ἔστι τό γε ἐλάχιστον, ἀλλ' ἐλασσον ἀεί (τὸ γὰρ ἐὸν οὐκ ἔστι τὸ μὴ¹ οὐκ εἶναι) ἀλλὰ καὶ τοῦ μεγάλου ἀεί ἔστι μεῖζον. καὶ τούτον ἔστι τῷ σμικρῷ πλῆθος, πρὸς ἑαυτὸν δὲ ἕκαστόν ἔστι καὶ μέγα καὶ σμικρόν.“

(164,20) εἰ γὰρ πᾶν ἐν παντὶ καὶ πᾶν ἐκ παντὸς ἐκκρίνεται, καὶ ἀπὸ τοῦ ἐλαχίστου δοκοῦντος ἐκκριθήσεται τι ἐλασσον ἐκείνου, καὶ τὸ μέγιστον δοκοῦν ἀπό τινος ἐξεκρίθη ἑαυτοῦ μείζονος.

{164,22 λέγει δὲ σαφῶς ὅτι „ἐν παντὶ παντὸς μοῖρᾳ ἔνεστι πλὴν νοῦ, ἔστιν οἷσι δὲ καὶ νοῦς ἔνι“ (B 11). καὶ πάλιν ὅτι „τὰ μὲν ἄλλα παντὸς μοῖραν μετέχει, νοῦς δέ ἔστιν ἄπειρον καὶ αὐτοκρατὲς καὶ μέμικται οὐδενί.“ (B 12) καὶ ἀλλαχοῦ δὲ οὕτως φησί „καὶ ὅτε ... ἐλάσσοσι“ (B 6). καὶ τοῦτο δὲ ὁ Ἀναξαγόρας. ἀξιοῖ τὸ ἕκαστον τῶν αἰσθητῶν ὁμοιομερῶν κατὰ τὴν τῶν ὁμοίων σύνθεσιν γίνεσθαι τε καὶ χαρακτηρίζεσθαι. λέγει γάρ· „ἀλλ' ὅτῳ ... καὶ ἥν“ (B 12).}

B 4a Sider, Curd = Simplikios, In Physica 34,18-20; 34,27-35,13 (obsahuje B 4 /1 DK)

(34,18)

Ἀναξαγόρας δὲ ὁ Κλαζομένιος ἔοικε τῶν εἰδῶν πάντων τριττὴν θεάσασθαι τὴν διαφοράν,

¹ τὸ μὴ rkpp, Diels–Kranz, Curd; τομῆ <μῆ> Jöhrens, Sider.

τὴν μὲν κατὰ τὴν νοητὴν ἔνωσιν συνηρημένην, ὅταν λέγη „όμοῦ πάντα χρήματα
ἥν ἄπειρα καὶ πλῆθος καὶ σμικρότητα.“ (B 1.1) καὶ ... (B 4b)

(34,27)

τὴν δέ τινα ἐθεάσατο κατὰ τὴν νοερὰν διάκρισιν διακεκριμένην,
πρὸς ᾧ ή ἐνταῦθα ἀφωμοίωται.

λέγει γὰρ μετ' ὀλίγα τῆς ἀρχῆς τοῦ πρώτου Περὶ φύσεως Ἀναξαγόρας οὕτως:

(34,29)

„τούτων δὲ οὕτως ἔχόντων χρὴ δοκεῖν ἐνεῖναι πολλά τε καὶ παντοῖα ἐν πᾶσι τοῖς
συγκρινομένοις καὶ σπέρματα πάντων χρημάτων καὶ ἴδεας παντοίας ἔχοντα καὶ
χροιὰς καὶ ἡδονάς. καὶ ἀνθρώπους γε συμπαγῆναι καὶ τὰ ἄλλα ζῶα ὅσα ψυχὴν
ἔχει. καὶ τοῖς γε ἀνθρώποισιν εἶναι καὶ πόλεις συνημμένας [DK: συνωικημένας]
καὶ ἔογα κατεσκευασμένα, ὥσπερ παρ' ἡμῖν, καὶ ἡέλιόν τε αὐτοῖσιν εἶναι καὶ
σελήνην καὶ τὰ ἄλλα, ὥσπερ παρ' ἡμῖν, καὶ τὴν γῆν αὐτοῖσι φύειν πολλά τε καὶ
παντοῖα, ὃν ἐκεῖνοι τὰ ὄντιστα συνενεγκάμενοι εἰς τὴν οἴκησιν χρῶνται. ταῦτα
μὲν οὖν μοι λέλεκται περὶ τῆς ἀποκρίσιος, ὅτι οὐκ ἀν παρ' ἡμῖν μόνον
ἀποκριθείη, ἀλλὰ καὶ ἄλλη.“

(35,9)

καὶ δόξει μὲν ἵσως τισὶν οὐ πρὸς νοερὰν διάκρισιν τὴν ἐν τῇ γενέσει
παραβάλλειν, ἀλλὰ πρὸς τόπους ἄλλους τῆς γῆς τὴν παρ' ἡμῖν συγκρίνειν
οἴκησιν. οὐκ ἀν δὲ εἶπε περὶ τό πων ἄλλων καὶ „ἥλιον αὐτοῖσιν εἶναι καὶ σελήνην
καὶ τὰ ἄλλα ὥσπερ παρ' ἡμῖν“ καὶ „σπέρματα δὲ πάντων χρημάτων“ καὶ „ἴδεας“
ἐκάλεσε τὰ ἐκεῖ.

Curd ad B 4a = Simplikios, In Physica 157,17-24 (část B 4 /4 DK)

καὶ ὅτι μὲν ἑτέραν τινὰ διακόσμησιν παρὰ τὴν παρ' ἡμῖν αἰνίττεται, δηλοῖ τὸ
„ὥσπερ παρ' ἡμῖν“ οὐχ ἀπαξ μόνον εἰρημένον. ὅτι δὲ οὐδὲ αἰσθητὴν μὲν ἐκείνην
οἴεται, τῷ χρόνῳ δὲ ταύτης προηγησαμένην, δηλοῖ τὸ „ὃν ἐκεῖνοι τὰ ὄντιστα
συνενεικάμενοι εἰς τὴν οἴκησιν χρῶνται“. οὐ γὰρ „ἐχρῶντο“ εἶπεν, ἀλλὰ
„χρῶνται“. ἀλλ' οὐδὲ ὡς νῦν κατ' ἄλλας τινὰς οἰκήσεις όμοίας οὔσης

καταστάσεως τῇ παρ' ἡμῖν. οὐ γὰρ εἶπε „τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην εἶναι καὶ παρ' ἐκείνοις ὥσπερ καὶ παρ' ἡμῖν“, ἀλλ' „ἥλιον καὶ σελήνην, ὥσπερ παρ' ἡμῖν“ ώς δὴ περὶ ἄλλων λέγων. ἀλλὰ ταῦτα μὲν εἴτε οὕτως εἴτε ἄλλως ἔχει, ζητεῖν ἄξιον.

B 4 /2 DK = Simplikios, In Physica 156,1-9 (verze začátku B 4a Sider, Curd a pokračování části B 4b Sider, Curd , ale z jiného místa Simplikia)
καὶ μετ' ὄλιγα·

„τούτων δὲ οὕτως ἔχόντων, χρὴ δοκεῖν ἐνεῖναι πολλά τε καὶ παντοῖα ἐν πᾶσι τοῖς συγκρινομένοις καὶ σπέρματα πάντων χρημάτων καὶ ἴδεας παντοίας ἔχοντα καὶ χροιὰς καὶ ἡδονάς. πρὸν δὲ ἀποκριθῆναι,“ φησί, „πάντων ὁμοῦ ἔόντων οὐδὲ χροιὴ ἔνδηλος ἦν οὐδεμίᾳ· ἀπεκάλυψε γὰρ ἡ σύμμιξις πάντων χρημάτων τοῦ τε διεροῦ καὶ τοῦ ξηροῦ καὶ τοῦ θερμοῦ καὶ τοῦ ψυχροῦ καὶ τοῦ λαμπροῦ καὶ τοῦ ζοφεροῦ καὶ γῆς πολλῆς ἐνεούσης καὶ σπερμάτων ἀπείρων πλήθους οὐδὲν ἐοικότων ἀλλήλοις. οὐδὲ γὰρ τῶν ἄλλων οὐδὲν ἔοικε τὸ ἔτερον τῷ ἔτέρῳ.“

B 4b Sider, Curd = Simplikios, In Physica 34,20-26 (=B 4 /3 DK); 156,4-9 + De caelo 608,24 καὶ πάλιν φησί

(34,21) „πρὸν δὲ ἀποκριθῆναι {ταῦτα} πάντων ὁμοῦ ἔόντων οὐδὲ χροιὴ ἔνδηλος ἦν οὐδεμίᾳ· ἀπεκάλυψε γὰρ ἡ σύμμιξις ἀπάντων χρημάτων τοῦ διεροῦ καὶ τοῦ ξηροῦ καὶ τοῦ θερμοῦ καὶ τοῦ ψυχροῦ καὶ τοῦ λαμπροῦ καὶ τοῦ ζοφεροῦ καὶ γῆς πολλῆς ἐνεούσης καὶ σπερμάτων ἀπείρων πλήθους οὐδὲν ἐοικότων ἀλλήλοις. οὐδὲ γὰρ τῶν ἄλλων οὐδὲν ἔοικε τὸ ἔτερον τῷ ἔτέρῳ. τούτων δὲ οὕτως ἔχόντων ἐν τῷ σύμπαντι χρὴ δοκεῖν ἐνεῖναι πάντα χρήματα.“
καὶ εἴη ἀν τὸ σύμπαν τοῦτο [τὸ] τοῦ Παρμενίδου ἐν ὅν.

B 4 /4 = Simplikios, In Physica 157, 9-24 (obsahuje Curd **ad B 4a** plus verzi části B 4a Sider, Curd)

καὶ μέντοι εἰπάν

„ἐνεῖναι πολλά τε καὶ παντοῖα ἐν πᾶσι τοῖς συγκρινομένοις, καὶ σπέρματα πάντων χρημάτων καὶ ἴδεας παντοίας ἔχοντα καὶ χροιὰς καὶ ἡδονάς, καὶ ἀνθρώπους γε συμπαγῆναι καὶ τὰ ἄλλα ζῶα ὅσα ψυχὴν ἔχει,“
ἐπάγει

„καὶ τοῖς γε ἀνθρώποισιν εἶναι καὶ πόλεις συνημμένας καὶ ἔργα κατεσκευασμένα, ὥσπερ παρ' ἡμῖν, καὶ ἥλιον τε αὐτοῖς ἐνεῖναι καὶ σελήνην καὶ τὰ ἄλλα, ὥσπερ παρ' ἡμῖν, καὶ τὴν γῆν αὐτοῖσι φύειν πολλά τε καὶ παντοῖα, ὡν ἐκεῖνοι τὰ ὄντιστα συνενεικάμενοι εἰς τὴν οὔκησιν χρῶνται.“

καὶ ὅτι μὲν ἑτέραν τινὰ διακόσμησιν παρὰ τὴν παρ' ἡμῖν αἰνίττεται, δηλοῖ τὸ „ῶσπερ παρ' ἡμῖν“ οὐχ ἄπαξ μόνον εἰρημένον. ὅτι δὲ οὐδὲ αἰσθητὴν μὲν ἐκείνην οἴεται, τῷ χρόνῳ δὲ ταύτης προηγησαμένην, δηλοῖ τὸ „ῶν ἐκεῖνοι τὰ ὄντιστα συνενεικάμενοι εἰς τὴν οὔκησιν χρῶνται“.

οὐ γὰρ „ἔχρωντο“ εἶπεν, ἀλλὰ „χρῶνται“. ἀλλ' οὐδὲ ὡς νῦν κατ' ἄλλας τινὰς οὐκήσεις ὁμοίας οὕσης καταστάσεως τῇ παρ' ἡμῖν. οὐ γὰρ εἶπε „τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην εἶναι καὶ παρ' ἐκείνοις ὥσπερ καὶ παρ' ἡμῖν,“ ἀλλ' „ἥλιον καὶ σελήνην, ὥσπερ παρ' ἡμῖν,“ ὡς δὴ περὶ ἄλλων λέγων. ἀλλὰ ταῦτα μὲν εἴτε οὗτας εἴτε ἄλλως ἔχει, ζητεῖν ἄξιον.

B 5 = Simplikios, In Physica 156, 9-13

ὅτι δὲ οὐδὲ γίνεται οὐδὲ φθείρεται τι τῶν ὁμοιομερῶν, ἀλλ' ἀεὶ τὰ αὐτά ἔστι, δηλοῖ λέγων·

(156, 10) „τούτων δὲ οὗτα διακεκριμένων γινώσκειν χρή, ὅτι πάντα οὐδὲν ἐλάσσω ἔστιν οὐδὲ πλείω οὐ γὰρ ἀνυστὸν πάντων πλεία εἶναι, ἀλλὰ πάντα ἵσα ἀεί.“
ταῦτα μὲν οὖν περὶ τοῦ μίγματος καὶ τῶν ὁμοιομερειῶν.

B 6 = Simplikios, In Physica 164, 25-165,1

καὶ ἀλλαχοῦ δὲ οὗτως φησί·

(164, 26) „καὶ ὅτε δὲ ἵσαι μοῖραί εἰσι τοῦ τε μεγάλου καὶ τοῦ σμικροῦ πλῆθος, καὶ οὕτως ἀν εἴη ἐν παντὶ πάντα· οὐδὲ χωρὶς ἔστιν εἶναι, ἀλλὰ πάντα παντὸς μοῖραν μετέχει. ὅτε τούλαχιστον μὴ ἔστιν εἶναι, οὐκ ἀν δύναιτο χωρισθῆναι, οὐδ' ἀν ἐφ' ἑαυτοῦ γενέσθαι, ἀλλ' ὅπωσπερ ἀρχὴν εἶναι καὶ νῦν πάντα ὄμοι. ἐν πᾶσι δὲ πολλὰ ἔνεστι καὶ τῶν ἀποκρινομένων ἵσα πλῆθος ἐν τοῖς μείζοσί τε καὶ ἐλάσσοσι.“

B 7 = Simplikios, In De caelo 608,24-29

μήποτε δὲ τὸ ἀπειρον ώς ἡμῖν ἀπερίληπτον καὶ ἀγνωστον λέγει· τοῦτο γὰρ ἐνδείκνυται διὰ τοῦ

(608, 26) „ῶστε τῶν ἀποκρινομένων μὴ εἰδέναι τὸ πλῆθος μήτε λόγω μήτε ἔργω.“ ἐπεὶ ὅτι τῷ εἴδει επερασμένα ὕιετο, δηλοῦ λέγων πάντα γιγνώσκειν τὸν νοῦν· καίτοι, εἰ ἀπειρα ὄντως ἦν, παντελῶς ἦν ἀγνωστα· ἡ γὰρ γνῶσις ὁρίζει καὶ περατοῦ τὸ γνωσθέν.

B 8 DK, Sider = Simplikios, In Physica 176,29 + 175,12-14

οὐ κεχώρισται ἀλλήλων τὰ ἐν τῷ ἐνὶ κόσμῳ οὐδὲ ἀποκέκοπται πελέκει οὔτε τὸ θερμὸν ἀπὸ τοῦ ψυχροῦ οὔτε τὸ ψυχρὸν ἀπὸ τοῦ θερμοῦ.

B 8 Curd = Simplikios, In Physica 175,11-16 + 176,29 (obsahuje B 8 Sider, B 8 /1 DK)

(175,11-12) εἰπόντος τοῦ Ἀναξαγόρου „οὐδὲ διακρίνεται οὐδὲ ἀποκρίνεται ἔτερον ἀπὸ τοῦ ἑτέρου“ (B 12) διὰ τὸ πάντα ἐν πᾶσιν εἶναι, καὶ ἀλλαχοῦ

(176,29) „οὐ κεχώρισται ἀλλήλων τὰ ἐν τῷ ἐνὶ κόσμῳ (175,12-14) οὐδὲ ἀποκέκοπται πελέκει οὔτε τὸ θερμὸν ἀπὸ τοῦ ψυχροῦ οὔτε τὸ ψυχρὸν ἀπὸ τοῦ θερμοῦ.“

(175,14-16) (οὐ γὰρ εἶναι τι εἱλικρινὲς καθ' αὐτό), τοῦτο, φησίν, οὐκ εἰδότως μὲν λέγεται· οὐ γὰρ διὰ τὸ πάντα ἐν πᾶσιν εἶναι συμβαίνει τὸ μὴ διακρίνεσθαι...

B 8 /2 DK = Simplikios, In Physica 176,28-30 (= B 8,1 Sider)

τὸ δὲ ὅτι

(176,29) „οὐ κεχώρισται ἀλλήλων τὰ ἐν τῷ ἐνὶ κόσμῳ οὐδὲ ἀποκέκοπται πελέκει,“ ὡς ἐν ἄλλοις φησίν.

B 9 = Simplikios, In Physica 35,13-18

ἄκουσον δὲ οἷα καὶ μετ' ὀλίγον φησὶ τὴν ἀμφοῖν ποιούμενος σύγκρισιν·

(35, 14) „οὕτω τούτων περιχωρούντων τε καὶ ἀποκρινομένων ὑπὸ βίης τε καὶ ταχυτῆτος. βίην δὲ ἡ ταχυτής ποιεῖ. ἡ δὲ ταχυτής αὐτῶν οὐδενὶ ἔοικε χρήματι τὴν ταχυτῆτα τῶν νῦν ἐόντων χρημάτων ἐν ἀνθρώποις, ἀλλὰ πάντως πολλαπλασίως ταχύ ἐστι.“

B 10 = Scholia in Gregor. Nazianz.; PG XXXVI, 911 Migne

οἱ δὲ Ἀναξαγόρας παλαιὸν εὔρων δόγμα ὅτι οὐδὲν ἐκ τοῦ <μηδαμῶς ὅντος> γίνεται,² γένεσιν μὲν ἀνήιρει, διάκρισιν δὲ εἰσῆγεν ἀντὶ γενέσεως. ἐλήρει γὰρ ἀλλήλοις μὲν μεμῖχθαι πάντα, διακρίνεσθαι δὲ αὐξανόμενα. καὶ γὰρ ἐν τῇ αὐτῇ γονῇ καὶ τρίχας εἶναι καὶ σνυχας καὶ φλέβας καὶ ἀρτηρίας καὶ νεῦρα καὶ ὀστᾶ καὶ τυγχάνειν μὲν ἀφανῆ διὰ μικρομέρειαν, αὐξανόμενα δὲ κατὰ μικρὸν διακρίνεσθαι.

„πῶς γὰρ ἂν, φησίν, ἐκ μὴ τριχὸς γένοιτο θρίξ καὶ σὰρξ ἐκ μὴ σαρκός;“ οὐ μόνον δὲ τῶν σωμάτων ἀλλὰ καὶ τῶν χρωμάτων ταῦτα κατηγόρει. καὶ γὰρ ἐνεῖναι τῷ λευκῷ τὸ μέλαν καὶ τὸ λευκὸν τῷ μέλανι. τὸ αὐτὸ δὲ ἐπὶ τῶν ὁπῶν ἐτίθει, τῷ βαρεῖ τὸ κοῦφον σύμμικτον εἶναι δοξάζων καὶ τοῦτο αὗθις ἐκείνω.

B 10 cfr. = Aristotelés, De generatione animalium I, 18; 723a10-11

Ἀναξαγόρας μὲν γὰρ εὐλόγως φησὶ σάρκας ἐκ τῆς τροφῆς προσιέναι ταῖς σαρξίν·

B 11 = Simplikios, In Physica 164, 22-24

λέγει δὲ σαφῶς, ὅτι

(164,23) „ἐν παντὶ παντὸς μοῖρᾳ ἔνεστι πλὴν νοῦ, ἔστιν οἶσι δὲ καὶ νοῦς ἔνι.“

B 12 DK

τὰ μὲν ἄλλα παντὸς μοῖραν μετέχει, νοῦς δέ ἐστιν ἀπειρον καὶ αὐτοκρατὲς καὶ μέμεικται οὐδενὶ χρήματι, ἀλλὰ μόνος αὐτὸς ἐπ' ἐωυτοῦ ἐστιν. εἰ μὴ γὰρ ἐφ' ἔαυτοῦ ἦν, ἀλλά τεῳ ἐμέμεικτο ἄλλω, μετεῖχεν ἀν ἀπάντων χρημάτων, εἰ ἐμέμεικτό τεῳ ἐν παντὶ γὰρ παντὸς μοῖρα ἔνεστιν, ὥσπερ ἐν τοῖς πρόσθεν (B 11) μοι λέλεκται· καὶ ἀν ἐκώλυεν αὐτὸν τὰ συμμεμειγμένα, ὥστε μηδενὸς χρήματος κρατεῖν ὄμοιώς ὡς καὶ μόνον ἐόντα ἐφ' ἔαυτοῦ. ἐστι γὰρ λεπτότατόν τε πάντων χρημάτων καὶ καθαρώτατον, καὶ γνώμην γε περὶ παντὸς πᾶσαν ἴσχει καὶ ἴσχύει μέγιστον· καὶ ὅσα γε ψυχὴν ἔχει καὶ τὰ μείζω καὶ τὰ ἐλάσσω, πάντων νοῦς κρατεῖ. καὶ τῆς περιχωρήσιος τῆς συμπάσης νοῦς ἐκράτησεν, ὥστε περιχωρήσαι τὴν ἀρχήν. καὶ πρῶτον ἀπό του σμικροῦ ἥρξατο περιχωρεῖν, ἐπὶ δὲ πλέον περιχωρεῖ, καὶ περιχωρήσει ἐπὶ πλέον. καὶ τὰ συμμισγόμενά τε καὶ ἀποκρινόμενα καὶ διακρινόμενα πάντα ἔγνω νοῦς. καὶ ὅποια ἐμελλεν ἐσεσθαι καὶ ὅποια ἦν, ἃσσα νῦν μὴ ἐστι, καὶ ὅσα νῦν ἐστι καὶ ὅποια ἐσται, πάντα διεκόσμησε νοῦς, καὶ τὴν περιχώρησιν ταύτην, ἦν νῦν περιχωρέει τά τε ἄστρα καὶ ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη καὶ ὁ ἀήρ καὶ ὁ αἰθήρ οἱ ἀποκρινόμενοι. ή δὲ περιχωρησις αὐτὴ ἐποίησεν ἀποκρίνεσθαι. καὶ ἀποκρίνεται ἀπό τε τοῦ ἀραιοῦ τὸ πυκνὸν καὶ ἀπὸ τοῦ ψυχροῦ τὸ θερμὸν καὶ ἀπὸ τοῦ ζοφεροῦ τὸ λαμπρὸν καὶ ἀπὸ τοῦ διεροῦ τὸ ξηρόν. μοῖραι δὲ πολλαὶ πολλῶν εἰσι. παντάπασι δὲ οὐδὲν ἀποκρίνεται οὐδὲ διακρίνεται ἔτερον ἀπὸ τοῦ ἔτέρου πλὴν νοῦ. νοῦς δὲ πᾶς ὅμοιός ἐστι καὶ ὁ μείζων καὶ ὁ ἐλάττων. ἔτερον δὲ οὐδέν ἐστιν ὅμοιον οὐδενί, ἀλλ' ὅτων πλεῖστα ἔνι, ταῦτα ἐνδηλότατα ἐν ἕκαστον ἐστι καὶ ἦν.

Cfr. A 58 = Aristotelés, Metaphysica I, 3; 984b15.

B 12 /1 DK = Simplicios, In Physica 164, 22-25 (= začátek B 12 Curd)

λέγει δὲ σαφῶς ὅτι „ἐν παντὶ παντὸς μοῖρᾳ ἔνεστι πλὴν νοῦ, ἐστιν οἵσι δὲ καὶ νοῦς ἔνι.“ (B 11) καὶ πάλιν ὅτι

² DK čte podle edice Migne: μηδαμῇ γίνεται.

(164,24-25)

„τὰ μὲν ἄλλα παντὸς μοῖραν μετέχει, νοῦς δέ ἐστιν ἀπειρον καὶ αὐτοκρατὲς καὶ μέμικται οὐδενί.“

B 12 Sider = Simplikios, In Physica 156,13 – 157,4 (= B 12 /2 DK = pokrač. DK 12 Curd) περὶ δὲ τοῦ νοῦ τάδε γέγραφε·

„τὰ μὲν ἄλλα παντὸς μοῖραν μετέχει, νοῦς δέ ἐστιν ἀπειρον καὶ αὐτοκρατὲς καὶ μέμεικται οὐδενὶ χρήματι, ἀλλὰ μόνος αὐτὸς ἐπ’ ἐωυτοῦ ἐστιν. εἰ μὴ γὰρ ἐφ’ ἑαυτοῦ ἦν, ἀλλά τεω ἐμέμεικτο ἄλλω, μετεῖχεν ἀν ἀπάντων χρημάτων, εἰ ἐμέμεικτό τεω ἐν παντὶ γὰρ παντὸς μοῖρα ἔνεστιν, ὥσπερ ἐν τοῖς πρόσθεν (B 11) μοι λέλεκται· καὶ ἀν ἐκώλυνεν αὐτὸν τὰ συμμεμειγμένα, ὥστε μηδενὸς χρήματος κρατεῖν ὅμοιας ὡς καὶ μόνον ἐόντα ἐφ’ ἑαυτοῦ. ἔστι γὰρ λεπτότατόν τε πάντων χρημάτων καὶ καθαρώτατον, καὶ γνώμην γε περὶ παντὸς πᾶσαν ἴσχει καὶ ἴσχύει μέγιστον· καὶ ὅσα γε ψυχὴν ἔχει καὶ τὰ μείζω καὶ τὰ ἐλάσσω, πάντων νοῦς κρατεῖ. καὶ τῆς περιχωρήσιος τῆς συμπάσης νοῦς ἐκράτησεν, ὥστε περιχωρῆσαι τὴν ἀρχήν. καὶ πρῶτον ἀπό του σμικροῦ ἤρξατο περιχωρεῖν, ἐπὶ δὲ πλέον περιχωρεῖ, καὶ περιχωρήσει ἐπὶ πλέον. καὶ τὰ συμμισγόμενά τε καὶ ἀποκρινόμενα καὶ διακρινόμενα πάντα ἔγνω νοῦς. καὶ ὅποια ἔμελλεν ἔσεσθαι καὶ ὅποια ἦν, ἃσσα νῦν μὴ ἔστι, καὶ ὅσα νῦν ἔστι καὶ ὅποια ἔσται, πάντα διεκόσμησε νοῦς, καὶ τὴν περιχώρησιν ταύτην, ἦν νῦν περιχωρέει τά τε ἄστρα καὶ ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη καὶ ὁ ἀήρ καὶ ὁ αἰθήρ οἱ ἀποκρινόμενοι. ἡ δὲ περιχώρησις αὐτὴ ἐποίησεν ἀποκρίνεσθαι. καὶ ἀποκρίνεται ἀπό τε τοῦ ἀραιοῦ τὸ πυκνὸν καὶ ἀπὸ τοῦ ψυχροῦ τὸ θερμὸν καὶ ἀπὸ τοῦ ζοφεροῦ τὸ λαμπρὸν καὶ ἀπὸ τοῦ διεροῦ τὸ ξηρόν. μοῖραι δὲ πολλαὶ πολλῶν εἰσι. παντάπασι δὲ οὐδὲν ἀποκρίνεται οὐδὲ διακρίνεται ἔτερον ἀπὸ τοῦ ἑτέρου πλὴν νοῦ. νοῦς δὲ πᾶς ὅμοιός ἔστι καὶ ὁ μείζων καὶ ὁ ἐλάττων. ἔτερον δὲ οὐδέν ἔστιν ὅμοιον οὐδενί, ἀλλ’ ὅταν πλεῖστα ἔνι, ταῦτα ἐνδηλότατα ἐν ἔκαστον ἔστι καὶ ἦν.“

(Cfr. A 47 /1.)

B 13 = Simplikios, In Physica 300, 27-301,1

’Αναξαγόρου δέ, φησὶν Ἀλέξανδρος, οὐκ ἐμνημόνευσε (Aristotelés, *Physica* II,2; 194a15-20) καίτοι τὸν νοῦν ἐν ταῖς ἀρχαῖς τιθέντος, ἵσως, φησίν, ὅτι μὴ προσχρῆται αὐτῷ ἐν τῇ γενέσει. ἀλλ’ ὅτι μὲν προσχρῆται, δῆλον, εἴπερ τὴν γένεσιν οὐδὲν ἄλλο ἢ ἔκκρισιν εἶναι φησι, τὴν δὲ ἔκκρισιν ύπὸ τῆς κινήσεως γίνεσθαι, τῆς δὲ κινήσεως αἴτιον εἶναι τὸν νοῦν. λέγει γὰρ οὕτως Ἀναξαγόρας· (300,31) „καὶ ἐπεὶ ἥρξατο ὁ νοῦς κινεῖν, ἀπὸ τοῦ κινουμένου παντὸς ἀπεκρίνετο, καὶ ὅσον ἐκίνησεν ὁ νοῦς, πᾶν τοῦτο διεκρίθη· κινουμένων δὲ καὶ διακρινομένων ἡ περιχώρησις πολλῷ μᾶλλον ἐποίει διακρίνεσθαι.“

(Cfr. B 17; A 88 /1.)

B 14 = Simplikios, In Physica 157, 5-9

ὅτι δὲ διττήν τινα διακόσμησιν ύποτίθεται, τὴν μὲν νοεράν, τὴν δὲ αἰσθητὴν ἀπ’ ἐκείνης [γεγονυῖαν], δῆλον μὲν καὶ ἐκ τῶν εἰρημένων (B 12), δῆλον δὲ καὶ ἐκ τῶνδε·

(157,7) „ὅ δὲ νοῦς ὃςα ἐστί τ’ ἐκράτησε³ καὶ νῦν ἐστιν ἴνα καὶ τὰ ἄλλα πάντα, ἐν τῷ πολλὰ⁴ περιέχοντι καὶ ἐν τοῖς προσκριθεῖσι καὶ ἐν τοῖς ἀποκεκριμένοις.“

B 15 = Simplikios, In Physica 179, 3-6

καὶ μετ’ ὄλιγα δέ·

„τὸ μὲν πυκνὸν καὶ διερὸν καὶ ψυχρὸν καὶ τὸ ζοφερὸν ἐνθάδε συνεχώρησεν, ἐνθα νῦν [ή] γῆ, τὸ δὲ ἀραιὸν καὶ τὸ θερμὸν καὶ τὸ ξηρὸν <καὶ τὸ λαμπρὸν>⁵ ἐξεχώρησεν εἰς τὸ πρόσω τοῦ αἰθέρος.“

Viz CH III.

³ ὃ δὲ νοῦς ὃςα ἐστί τ’ ἐκράτησε καὶ νῦν ἐστιν Sider; νοῦς, ὃς ἀεί ἐστι, τὸ κάρτα Curd, DK; νοῦς ὃςα ἐστί τε καρτα codd.

⁴ πολλὰ Sider. πολλῷ Curd, DK.

B 16 DK

ἀπὸ τουτέων ἀποκρινομένων συμπήγνυται γῆ· ἐκ μὲν γὰρ τῶν νεφελῶν ὕδωρ ἀποκρίνεται, ἐκ δὲ τοῦ ὕδατος γῆ, ἐκ δὲ τῆς γῆς λίθοι συμπήγνυνται ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ, οὗτοι δὲ ἐκχωρέουσι μᾶλλον τοῦ ὕδατος.

B 16 /1 = Simplikios, In Physica 179, 6-10 (= B 16 Curd; obsahuje B 16 Sider)

καὶ τὰ μὲν ἀρχοειδῆ ταῦτα καὶ ἀπλούστατα ἀποκρίνεσθαι λέγει, ἄλλα δὲ τούτων συνθετώτερα ποτὲ μὲν συμπήγνυσθαι λέγει ὡς σύνθετα, ποτὲ δὲ ἀποκρίνεσθαι ὡς τὴν γῆν. οὕτως γάρ φησιν·

(179, 8) „ἀπὸ ἀπὸ τουτέων ἀποκρινομένων συμπήγνυται γῆ· ἐκ μὲν γὰρ τῶν νεφελῶν ὕδωρ ἀποκρίνεται, ἐκ δὲ τοῦ ὕδατος γῆ, ἐκ δὲ τῆς γῆς λίθοι συμπήγνυνται ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ ψυχροῦ.“

B 16 /2 = Simplikios, In Physica 155, 21-23

λέγει γοῦν Ἐναξαγόρας ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Φυσικῶν·

„ἐκ μὲν γὰρ τῶν νεφελῶν ὕδωρ ἀποκρίνεται, ἐκ δὲ τοῦ ὕδατος γῆ, ἐκ δὲ τῆς γῆς λίθοι συμπήγνυνται ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ, οὗτοι δὲ ἐκχωρέουσι μᾶλλον τοῦ ὕδατος.“

B 17 = Simplikios, In Physica 163, 18-24

σαφῶς δὲ Ἐναξαγόρας ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Φυσικῶν τὸ γίνεσθαι καὶ ἀπόλλυσθαι συγκρίνεσθαι καὶ διακρίνεσθαι λέγει γράφων οὕτως·

„τὸ δὲ γίνεσθαι καὶ ἀπόλλυσθαι οὐκ ὁρθῶς νομίζουσιν οἱ Ἑλληνες οὐδὲν γὰρ χρῆμα γίνεται οὐδὲ ἀπόλλυται, ἀλλ’ ἀπὸ ἐόντων χρημάτων συμμίσγεται τε καὶ διακρίνεται. καὶ οὕτως ἂν ὁρθῶς καλοῖεν τό τε γίνεσθαι συμμίσγεσθαι καὶ τὸ ἀπόλλυσθαι διακρίνεσθαι.“

Cfr. B 13.

⁵ add Sider.

B 18 = Plútarchos, De facie in orbe lunae 16; 929b

ο μὲν οὖν ἔταιρος ἐν τῇ διατοιβῇ τοῦτο δὴ τὸ Ἀναξαγόρειον ἀποδεικνύς, ὡς
 „ἥλιος ἐντίθησι τῇ σελήνῃ τὸ λαμπρόν“,
 εὐδοκίμησεν.

Cfr. Platón, Cratylus 409a (Anaxagorás A 76).

B 19 = Scholia in Homeri Iliad. bT ad XVII, 547 Erbse

Ἀναξαγόρας δέ φησιν·

„Ἴριν δὲ καλέομεν τὸ ἐν τῇσιν νεφέληισιν ἀντιλάμπον τῷ ἥλιῳ.“
 χειμῶνος οὖν ἔστι σύμβολον τὸ γὰρ περιχεόμενον⁶ ὕδωρ τῷ νέφει ἄνεμον
 ἐποίησεν ἢ ἐξέχεεν ὅμβρον.

B 20 není v edici Diels-Kranz uveden

Sider odkazuje na: In Hipp. Aér v arabském překladu 6,202 Chartier.

Cfr. Hésiodos, fr. spurium 394 Merkelbach-West.

B 21 = Sextos Empeirikos, Adversus mathematicos VII, 90-91

ο μὲν φυσικώτατος Ἀναξαγόρας ὡς ἀσθενεῖς διαβάλλων τὰς αἰσθήσεις
 „ὑπ’ ἀφανρότητος αὐτῶν, φησίν, οὐ δυνατοί ἐσμεν κρίνειν τὰληθές,“
 τίθησί τε πίστιν αὐτῶν τῆς ἀπιστίας τὴν παρὰ μικρὸν τῶν χρωμάτων ἐξαλλαγήν.
 εὶ γὰρ δύο λάβοιμεν χρώματα, μέλαν καὶ λευκόν, εἴτα ἐκ θατέρου εἰς θάτερον
 κατὰ σταγόνα παρεκχέοιμεν, οὐ δυνήσεται ἡ ὄψις διακρίνειν τὰς παρὰ μικρὸν
 μεταβολάς, καίπερ πρὸς τὴν φύσιν ὑποκειμένας. (... 91) ὡστε ο μὲν Ἀναξαγόρας
 κοινῶς τὸν λόγον ἔφη κριτήριον εἶναι

B 21a = Sextos Empeirikos, Adversus mathematicos VII, 140

Διότιμος δὲ τοία κατ’ αὐτὸν [Δημόκριτος] ἔλεγεν εἶναι κριτήρια, τῆς μὲν τῶν
 ἀδήλων καταλήψεως τὰ φαινόμενα·

„Ὥψις γὰρ τῶν ἀδήλων τὰ φαινόμενα,“
ὡς φησιν Ἀναξαγόρας, δὸν ἐπὶ τούτῳ Δημόκριτος ἐπαινεῖ.

Cfr. Appendix proverbiorum 4, 50 (Leutsch Paroemiogr. I, 444):
Ὥψις ἀδήλων τὰ φαινόμενα.

B 21b = Plútarchos, De Fortuna 3; 98f (= Anaxagorás A 102 /2)
 ἀλλ' ἐν πᾶσι τούτοις ἀτυχέστεροι τῶν θηρίων ἐσμέν, ἐμπειρίαι δὲ καὶ μνήμη καὶ
 σοφίαι καὶ τέχνῃ κατὰ Ἀναξαγόραν τοσφῶντες αὐτῶν χρώμεθα καὶ βλίττομεν
 καὶ ἀμέλγομεν καὶ φέρομεν καὶ ἄγομεν συλλαμβάνοντες· {ῶστ' ἐνταῦθα μηδὲν
 τῆς τύχης ἀλλὰ πάντα τῆς εὐβουλίας εἶναι καὶ τῆς προνοίας.}

B 22 = Athénaios, Epitome II; 57d

Ἀναξαγόρας ἐν τοῖς Φυσικοῖς τὸ καλούμενόν φησιν ὅρνιθος γάλα τὸ ἐν τοῖς
 ὡιοῖς εἶναι λευκόν.

⁶ περιχεόμενον rkp, DK, Sider, Graham; περιεχόμενον Curd, Solmsen.